

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง ผลของการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดวิธีธรรมชาติที่เน้นการกระตุ้นความใส่ใจและการสังเกตที่มีต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดวิธีธรรมชาติที่เน้นการกระตุ้นความใส่ใจและการสังเกต 2) ศึกษาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนตามแนวคิดวิธีธรรมชาติที่เน้นการกระตุ้นความใส่ใจและการสังเกต 3) ศึกษาพัฒนาการในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนตามแนวคิดวิธีธรรมชาติที่เน้นการกระตุ้นความใส่ใจและการสังเกต และ 4) ศึกษาเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนตามแนวคิดวิธีธรรมชาติที่เน้นการกระตุ้นความใส่ใจและการสังเกต ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดวิธีธรรมชาติที่เน้นการกระตุ้นความใส่ใจและการสังเกต
2. ผลการศึกษาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนตามแนวคิดวิธีธรรมชาติที่เน้นการกระตุ้นความใส่ใจและการสังเกต
3. ผลการศึกษาพัฒนาการในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนตามแนวคิดวิธีธรรมชาติที่เน้นการกระตุ้นความใส่ใจและการสังเกต
4. ผลการศึกษาเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนตามแนวคิดวิธีธรรมชาติที่เน้นการกระตุ้นความใส่ใจและการสังเกต
5. ผลการบันทึกพฤติกรรมของนักเรียนด้วยแบบบันทึกภาคสนามของผู้วิจัย (Field Note)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดวิธีธรรมชาติที่เน้นการกระตุ้นความใส่ใจและการสังเกต ปรากฏผลดังตารางที่ 1 - 2

ตารางที่ 1 แสดงคะแนนความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดวิถีธรรมชาติที่เน้นการกระตุ้นความใส่ใจและการสังเกต

คนที่	ก่อนเรียน	หลังเรียน
1	5	10
2	7	22
3	4	13
4	4	11
5	2	5
6	6	17
7	4	8
8	6	18
9	2	6
10	5	23
11	3	8
12	5	12
13	6	13
14	5	13
15	4	12
16	2	8
17	3	6
18	4	11
19	2	5
20	0	5
21	5	14
22	5	18
23	3	11
24	6	13

ตารางที่ 1 แสดงคะแนนความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดวิถีธรรมชาติที่เน้นการกระตุ้นความใส่ใจและการสังเกต (ต่อ)

คนที่	ก่อนเรียน	หลังเรียน
25	2	7
26	3	12
27	5	10
28	8	21
29	5	12
30	8	25
31	7	23
32	5	19
ค่าเฉลี่ย	4.44	12.94
ค่า S.D	1.90	5.65

จากตารางที่ 1 พบว่า คะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดวิถีธรรมชาติที่เน้นการกระตุ้นความใส่ใจและการสังเกต ก่อนเรียนเท่ากับ ($\bar{X} = 4.44$) และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ ($\bar{X} = 12.94$)

เมื่อพิจารณาจากคะแนนความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดวิถีธรรมชาติที่เน้นการกระตุ้นความใส่ใจและการสังเกต ก่อนเรียนและหลังเรียน จากคะแนนเต็ม 50 คะแนน พบว่า นักเรียนสามารถทำคะแนนได้สูงสุดก่อนเรียนเท่ากับ 8 คะแนน มีจำนวน 2 คน คือ นักเรียนคนที่ 28 และคนที่ 30 ส่วนนักเรียนที่ทำคะแนนได้ต่ำสุดมีจำนวน 1 คน คือนักเรียนคนที่ 20 ทำคะแนนได้ 0 คะแนน และคะแนนสูงสุดหลังเรียนเท่ากับ 25 คะแนน มีจำนวน 1 คน คือนักเรียนคนที่ 30 ส่วนนักเรียนที่ทำคะแนนหลังเรียนได้ต่ำสุดมีจำนวน 3 คน คือนักเรียนคนที่ 5 คนที่ 19 และคนที่ 20 ทำคะแนนได้ 5 คะแนน

ตารางที่ 2 แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดวิถีธรรมชาติที่เน้นการกระตุ้นความใส่ใจและการสังเกต

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	N	\bar{x}	S.D.	t - Value
ก่อนเรียน	50	32	4.44	1.90	- 11.44**
หลังเรียน	50	32	12.94	5.65	

**p < .01

จากตารางที่ 2 พบว่า นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดวิถีธรรมชาติที่เน้นการกระตุ้นความใส่ใจและการสังเกต มีความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดวิถีธรรมชาติที่เน้นการกระตุ้นความใส่ใจและการสังเกต ของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 12.94 มากกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44

2. ผลการศึกษาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนตามแนวคิดวิถีธรรมชาติที่เน้นการกระตุ้นความใส่ใจและการสังเกต

ตารางที่ 3 แสดงระดับความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดวิถีธรรมชาติที่เน้นการกระตุ้นความใส่ใจและการสังเกต

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	N	\bar{x}	S.D.	ร้อยละ
หลังการจัดการเรียนรู้	50	32	12.94	5.65	25.88

จากตารางที่ 3 ระดับความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดวิถีธรรมชาติที่เน้นการกระตุ้นความใส่ใจและการสังเกต พบว่า นักเรียนมีความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเมื่อเทียบกับเกณฑ์ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น อยู่ในระดับพอใช้ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.94 คิดเป็นร้อยละ 25.88 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.65

3. ผลการศึกษาพัฒนาการในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนตามแนวคิดวิถีธรรมชาติที่เน้นการกระตุ้นความใส่ใจและการสังเกต

ตารางที่ 4 แสดงผลพัฒนาการในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนตามแนวคิดวิถีธรรมชาติที่เน้นการกระตุ้นความใส่ใจและการสังเกต

ขั้นของพัฒนาการในการเรียนรู้ภาษา	จำนวนนักเรียน	คิดเป็นร้อยละ
ขั้นต้นของช่วงแรกของขั้นพัฒนาการในการเรียนรู้ภาษา (Pre speech)	9	28.13
ขั้นปลายของช่วงแรกของขั้นพัฒนาการในการเรียนรู้ภาษา (Pre speech)	14	43.75
ขั้นต้นของช่วงที่ 2 ของขั้นพัฒนาการในการเรียนรู้ภาษา (Early Production)	8	25.00
ขั้นปลายของช่วงที่ 2 ของขั้นพัฒนาการในการเรียนรู้ภาษา (Early Production)	1	3.13
ขั้นต้นของช่วงที่ 3 ของขั้นพัฒนาการในการเรียนรู้ภาษา (Extending Production)	-	-
ขั้นปลายของช่วงที่ 3 ของขั้นพัฒนาการในการเรียนรู้ภาษา (Extending Production)	-	-

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่า พัฒนาการในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังได้รับการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดวิถีธรรมชาติเน้นการกระตุ้นความใส่ใจและการสังเกต พบว่านักเรียนร้อยละ 43.75 มีพัฒนาการในการเรียนรู้ภาษาอยู่ในขั้นปลายของช่วงแรกของขั้นพัฒนาการในการเรียนรู้ภาษา (Pre Speech) รองลงมามีนักเรียนร้อยละ 28.13 มีพัฒนาการในการเรียนรู้ภาษาอยู่ในขั้นต้นของช่วงแรกของขั้นพัฒนาการในการเรียนรู้ภาษา (Pre Speech) นักเรียนร้อยละ 25.00 มีพัฒนาการในการเรียนรู้ภาษาอยู่ในขั้นต้นของช่วงที่ 2 ของขั้นพัฒนาการในการเรียนรู้ภาษา (Early Production) และนักเรียนเพียงร้อยละ 3.13 มีพัฒนาการในการเรียนรู้ภาษาอยู่ในขั้นปลายของช่วงที่ 2 ของขั้นพัฒนาการในการเรียนรู้ภาษา (Early Production)

4. ผลการศึกษาเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนตามแนวคิดวิถีธรรมชาติที่เน้นการกระตุ้นความใส่ใจและการสังเกต

ตารางที่ 5 แสดงผลการศึกษาเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนตามแนวคิดวิถีธรรมชาติที่เน้นการกระตุ้นความใส่ใจและการสังเกต

รายการ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1.วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่น่าสนใจมาก	3.00	0.00	ดีมาก
2.ข้าพเจ้ารู้สึกหงุดหงิดเมื่อเรียนภาษาอังกฤษ	2.83	0.34	ดีมาก
3.ข้าพเจ้าอยากเรียนภาษาอังกฤษมากกว่าวิชาอื่น ๆ	3.00	0.00	ดีมาก
4.ข้าพเจ้ารู้สึกกลัวเมื่อครูถามคำถามภาษาอังกฤษ	2.72	0.63	ดีมาก
5.ข้าพเจ้าไม่สบายทุกครั้งเมื่อเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	2.63	0.75	ดีมาก
6.วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ยากมาก	2.06	1.01	ปานกลาง
7.ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกมาก เมื่อเรียนภาษาอังกฤษ	3.00	0.00	ดีมาก
8.ข้าพเจ้ารู้สึกสดชื่น เมื่อเรียนภาษาอังกฤษ	3.00	0.00	ดีมาก
9.ข้าพเจ้ารู้สึกเบื่อหน่ายเมื่อเรียนภาษาอังกฤษ	2.88	0.49	ดีมาก
10.ข้าพเจ้าอยากให้มีชั่วโมงเรียนวิชาภาษาอังกฤษมากที่สุด	2.91	0.30	ดีมาก
11.ข้าพเจ้ารู้สึกดีใจเมื่อสามารถตอบคำถามในวิชาภาษาอังกฤษได้	3.00	0.00	ดีมาก
12. ถ้าไม่มีการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนข้าพเจ้าจะเรียนได้ดีกว่านี้	2.63	0.61	ดีมาก
13.ข้าพเจ้าอยากเรียนภาษาอังกฤษให้เก่ง	3.00	0.00	ดีมาก
14.ข้าพเจ้าอยากใช้เวลาเรียนของวิชาภาษาอังกฤษหมดเร็ว ๆ	2.81	0.54	ดีมาก
15.ข้าพเจ้ามีความสุขมากเมื่อได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษ	3.00	0.00	ดีมาก
รวม	2.83	0.17	ดีมาก

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่า เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนตามแนวคิดวิถีธรรมชาติที่เน้นการกระตุ้นความใส่ใจและการสังเกต โดยรวมอยู่ในระดับดีมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มีรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3.00 เท่ากับ 7 รายการได้แก่ วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่น่าสนใจมาก ข้าพเจ้าอยากเรียนภาษาอังกฤษมากกว่าวิชาอื่น ๆ ข้าพเจ้ารู้สึก

สนุกมากเมื่อเรียนภาษาอังกฤษ ข้าพเจ้ารู้สึกสดชื่นเมื่อเรียนภาษาอังกฤษ ข้าพเจ้ารู้สึกดีใจเมื่อสามารถตอบคำถามในวิชาภาษาอังกฤษได้ ข้าพเจ้าอยากเรียนภาษาอังกฤษให้เก่ง และข้าพเจ้ามีความสุขมากเมื่อได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษ มีเพียงรายการเดียวที่นักเรียนมีเจตคติปานกลางคือ วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ยากมาก

5. ผลการบันทึกพฤติกรรมของนักเรียนด้วยแบบบันทึกภาคสนามของผู้วิจัย (Field Note)

การวิจัยในครั้งนี้ได้สังเกตและบันทึกเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในระหว่างการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดวิถีธรรมชาติที่เน้นการกระตุ้นความใส่ใจและการสังเกต ปรากฏผลดังนี้

ชั่วโมงที่ 1-5

ในชั่วโมงที่ 1-5 นี้ ผู้วิจัยพยายามสร้างความคุ้นเคยและผ่อนคลายให้กับนักเรียน เพื่อไม่ให้นักเรียนรู้สึกเกร็งและกลัวในการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งจากการสังเกตพฤติกรรมการเรียน พบว่า ในชั่วโมงที่ 1-3 นักเรียนให้ความร่วมมือในการจัดการเรียนรู้เป็นอย่างดี แต่ยังไม่กล้าแสดงออกทางภาษา นักเรียนจะใช้ภาษาถิ่นในการสื่อสารกับครูผู้สอน ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นคำถามที่นักเรียนจะถามย้ำเพื่อความแน่ใจว่าสิ่งที่ตนเข้าใจนั้นถูกหรือไม่ และในชั่วโมงที่ 4-5 สังเกตว่า นักเรียนเริ่มคุ้นเคยกับผู้สอนมากขึ้น เริ่มเข้าใจคำสั่งและภาษาที่ใช้ในห้องเรียน เมื่อผู้วิจัยออกเสียงคำศัพท์เกี่ยวกับอวัยวะ นักเรียนสามารถชื่ออวัยวะต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง นักเรียน 8-9 คนสามารถแสดงท่าทางประกอบตามคำสั่งของผู้วิจัยได้ ส่วนนักเรียนที่ยังไม่เข้าใจก็จะปฏิบัติตามเพื่อน ๆ แต่นักเรียนยังไม่สามารถตอบคำถามที่เป็นวลี หรือ ประโยคได้ นักเรียนสามารถตอบได้เพียงคำสั้น ๆ เท่านั้น เช่น เมื่อผู้วิจัยถามว่า What is this ? (ผู้วิจัยชี้ที่จมูก) นักเรียนจะตอบว่า nose นักเรียนยังไม่สามารถตอบว่า a nose หรือ This is a nose. ได้ นอกจากนี้แล้วจากการสังเกตในระหว่างการทำกิจกรรมต่าง ๆ ยังพบว่าจะมีนักเรียน 3-4 คนที่มักจะเหม่อลอย ไม่สนใจครูผู้สอน ครูต้องคอยกระตุ้นอยู่ตลอดเวลา พยายามใช้กิจกรรมให้หลากหลายและเพิ่มความสนุกสนานของกิจกรรมให้มากขึ้น

ชั่วโมงที่ 6-10

จากการสังเกตในชั่วโมงที่ 6-10 นี้ ผู้วิจัยพบว่า นักเรียนเข้าใจคำสั่งต่าง ๆ มากขึ้น สามารถปฏิบัติและเข้าร่วมกิจกรรมด้วยความคล่องแคล่ว การใช้เกม สื่อวิดีโอ และรูปภาพ ทำให้นักเรียนมีความสนใจและสนุกสนานกับการเรียนเป็นอย่างมาก ผู้วิจัยพยายามกระตุ้นให้นักเรียนสังเกตการออกเสียงคำต่าง ๆ จากสื่อวิดีโอ และใช้สื่อที่หลากหลายเพื่อให้นักเรียนใส่ใจและสังเกตในข้อมูลทางภาษาที่นักเรียนได้รับ นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังพบว่า เมื่อครูออกเสียงคำศัพท์เกี่ยวกับอุปกรณ์ต่าง ๆ ในชั้นเรียน

แล้ว นักเรียนสามารถออกเสียงตามได้อย่างถูกต้อง นักเรียนสามารถปฏิบัติตามคำสั่งที่ใช้ในห้องเรียนได้ และสามารถบอกคำศัพท์อุปกรณ์ต่าง ๆ ในชั้นเรียนได้ แต่ยังไม่สามารถพูดเป็นวลี หรือ ประโยคได้

ชั่วโมงที่ 11-15

ในชั่วโมงที่ 11- 15 นี้ ผู้วิจัยพบว่า นักเรียนรู้สึกสนุก ตื่นเต้น และกระตือรือร้นที่จะได้เรียนภาษาอังกฤษ เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดวิธีธรรมชาติที่เน้นการกระตุ้นความสนใจ และการสังเกตนี้ เป็นการจัดการเรียนการสอนที่ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และเข้าใจภาษาด้วยการให้ข้อมูล (input) ทางภาษา ในลักษณะ $i+1$ กล่าวคือ ผู้วิจัยจะเริ่มการเรียนการสอนด้วยเนื้อหาเดิมก่อนเสมอแล้วจึงค่อยเพิ่มความรู้อื่นใหม่ให้นักเรียน รวมถึงการจัดบรรยากาศการเรียนการสอนที่ทำให้ให้นักเรียนรู้สึกผ่อนคลาย ไม่วิตกกังวล ไม่กลัวที่จะเรียนรู้ภาษา มีการใช้เกม และสื่อประกอบการเรียนอย่างหลากหลาย จึงส่งผลให้นักเรียนสนุกและสนใจที่จะเรียนรู้มากขึ้น นอกจากนี้แล้วยังพบว่า นักเรียนสามารถบอกชื่ออุปกรณ์และสีต่าง ๆ เป็นภาษาอังกฤษได้ สามารถชื่ออุปกรณ์ที่มีสีต่าง ๆ ตามที่ครูผู้สอนกำหนดได้ เช่น Point to a blue box. เป็นต้น อีกทั้งผู้วิจัยยังสังเกตเห็นว่า นักเรียนมีความกล้าแสดงออกมากขึ้น ผู้เรียน 6-7 คน อาสาที่จะออกมาหน้าชั้นเรียนเพื่อที่จะปฏิบัติตามคำสั่งต่าง ๆ ตามผู้ช่วยวิจัย รวมถึงสามารถตอบคำถามด้วยความมั่นใจและคล่องแคล่ว กระตือรือร้นและตั้งใจในการเรียนมากขึ้น

ชั่วโมงที่ 16-20

จากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียนในชั่วโมงที่ 16-20 พบว่า นักเรียนมีความสุขกับการเรียนภาษาอังกฤษมาก นักเรียนรู้สึกดีใจและสนุกสนานเมื่อถึงชั่วโมงเรียนภาษาอังกฤษ นักเรียนสามารถพูดคำศัพท์ต่าง ๆ ที่เรียนมาแล้วได้ แต่ยังมีอาการจำคำศัพท์สลับกันบ้าง และเมื่อนักเรียนได้เรียนเกี่ยวกับการนับตัวเลขและบอกจำนวนภาษาอังกฤษแล้ว พบว่า นักเรียนสามารถระบุตัวเลขได้ตรงกับจำนวนของสิ่งของ แต่หากเป็นตัวเลขที่มีจำนวนมาก ๆ และออกเสียงที่ค่อนข้างยาก เช่น 25 15 39 ครูผู้สอนต้องใช้เวลาในการรอคำตอบของนักเรียนเล็กน้อย เพราะนักเรียนค่อนข้างจะใช้เวลาในการนับและออกเสียง นอกจากนี้แล้วนักเรียนส่วนใหญ่จะออกเสียงสับสนระหว่าง -teen และ -ty เช่น thirteen ออกเสียงเป็น thirty และ fourteen ออกเป็น forty เป็นต้น ผู้วิจัยต้องคอยกระตุ้นให้นักเรียนใส่ใจและสังเกตการออกเสียงพยางค์ต้น พยางค์ท้าย เพื่อให้ นักเรียนสามารถออกเสียงได้ถูกต้อง แต่อย่างไรก็ตามจากการดำเนินการวิจัยและสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนในชั่วโมงที่ 16-20 นี้ยังพบว่า นักเรียนยังไม่สามารถที่จะโต้ตอบ สื่อสารกับผู้วิจัยเป็นภาษาอังกฤษได้ นักเรียนทำได้เพียงฟังคำสั่งแล้วปฏิบัติตาม หมายความว่าเข้าใจคำสั่งและปฏิบัติตามได้ถูกต้อง แต่เมื่อครูถามประโยคต่าง ๆ เป็นภาษาอังกฤษ นักเรียนยังไม่สามารถที่จะตอบเป็นวลี หรือ ประโยคได้ อีกทั้ง

นักเรียนบางคนจะทวนคำถามของครูเป็นคำตอบ เช่น Is this red or blue? Teacher shows the blue ball. ผู้เรียนจะตอบว่า red or blue เป็นต้น ซึ่งแสดงว่าผู้เรียนยังไม่เข้าใจในประโยคคำถามลักษณะนี้ หรือนักเรียนบางคนเข้าใจในคำถามแต่ยังไม่สามารถตอบเป็นประโยคได้ เช่น How many erasers are there on this table? Teacher shows 20 erasers. นักเรียนจะตอบเพียง twenty แต่ไม่สามารถตอบว่า There are twenty erasers. หรือ twenty erasers ได้ ซึ่งอาจเป็นเพราะว่านักเรียนไม่คุ้นชินกับการถามตอบเป็นภาษาอังกฤษ เพราะการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่ผ่านมาของนักเรียน ครูผู้สอนจะให้ออกเสียงตาม 2 – 3 ครั้งแล้วเขียนลอกลงสมุด หรือระบายสีรูปภาพคำศัพท์ต่าง ๆ เป็นต้น ซึ่งนักเรียนไม่เคยได้รับการฝึกฝนให้พูดหรือโต้ตอบเท่าไรนัก อีกทั้งระยะเวลาในการได้รับข้อมูลทางภาษาเช่น การใช้ประโยค There is, There are ยังไม่เพียงพอสำหรับนักเรียน ดังนั้นการที่จะให้นักเรียนสามารถโต้ตอบเป็นภาษาอังกฤษกับครูผู้สอนได้นั้น ครูต้องใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารกับนักเรียนอยู่เสมอ ใช้คำถามในการกระตุ้นให้นักเรียนมีการโต้ตอบและสื่อสารให้มาก ๆ เพื่อให้นักเรียนกล้าแสดงออกทางภาษาและสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้

Prince of Songkla University
Pattani Campus